Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

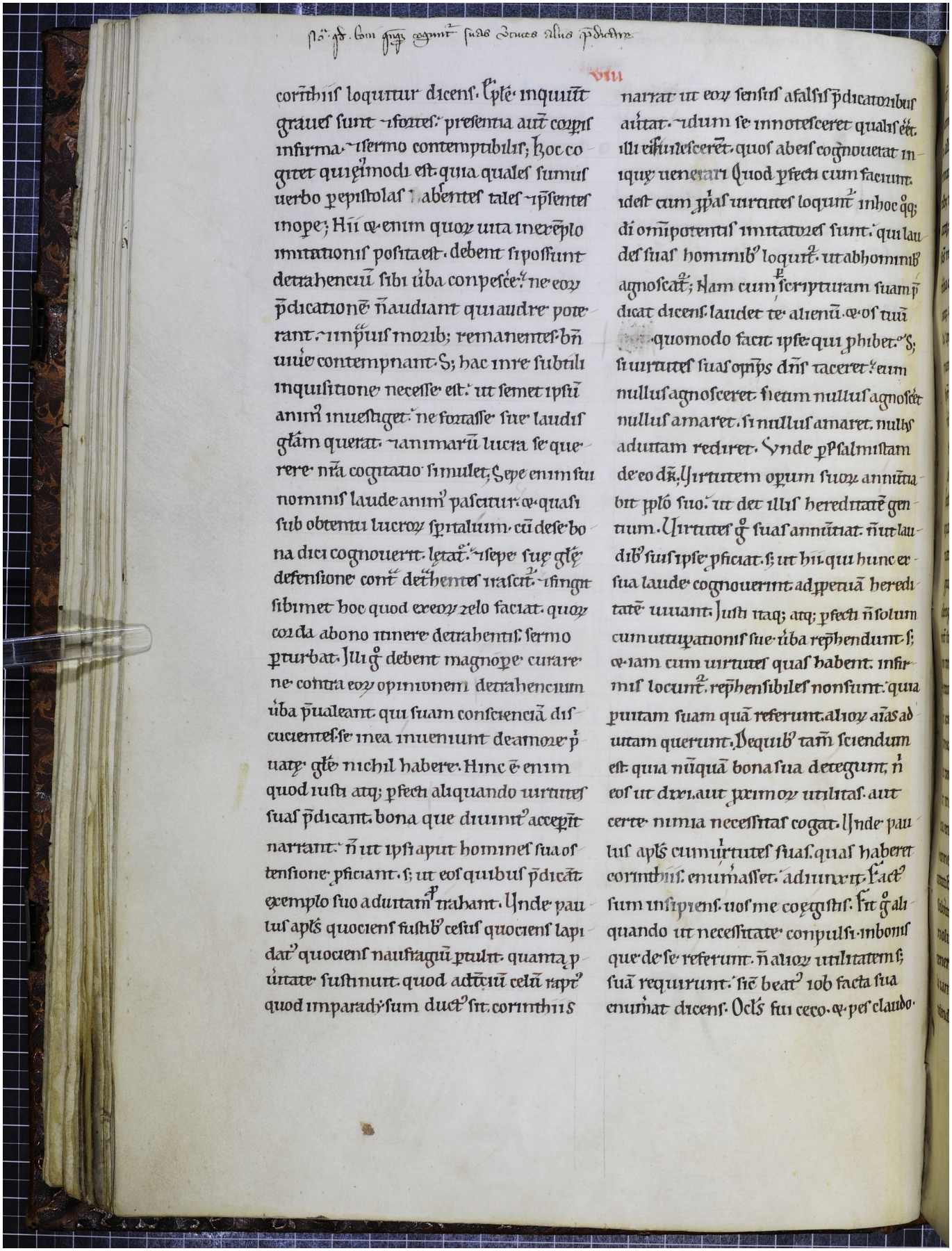

corinthiis loquitur dicens. Epl̃e inquiũt
graues sunt ⁊ fortes: presentia aut corpis
infirma. ⁊ sermo contemptibilis; Hoc co
gitet qui ejusmodi est. quia quales sumus
uerbo pe pistolas ⁊ absentes tales ⁊ ipsentes
inope; Hii ꝗ enim quoq; uita in exemplo
imitationis posita est. debent si possunt
detrahenciũ sibi ůba conpesce: ne eorq;
p̃dicationẽ ñ audiant qui audire pote
rant. ⁊ in pũis moribus remanentes bñ
uiue contempnant. S; hac in re subtili
inquisitione necesse est. ut semet ipsũ
animꝰ inuestiget. ne fortasse sue laudis
glã querat. ⁊ animarũ lucra se que
rere. nra cogitatio simulet; Sepe enim sui
nominis laude animꝰ pascitur. ꝗ quasi
sub obtentu lucroq; spiritalium. cũ dese bo
na dici cognouerit. letat. ⁊ sepe suę glę
defensione contꝰ detrahentes irascit. ⁊ fingit
sibimet hoc quod ex eoq; zelo faciat. quoq;
corda abono iniere detrahentis. sermo
pturbat. Illi q̃ debent magnope curare
ne contra eorq; opinionem detrahenciũ
ůba p̃ualeant. qui suam conscienciã dis
cuciente se in ea inueniunt de amore p̃
uatę glę nichil habere. Hinc ẽ enim
quod iusti atq; pfecti aliquando uirtutes
suas p̃dicant. bona que diuinitꝰ accepit
narrant. ñ ut ipsi aput homines sua os
tensione pficiant. s; ut eos quibus p̃dicãt
exemplo suo ad uitam p̃ trahant. Unde pau
lus aplꝰ quociens fustibꝰ cesus quociens lapi
datꝰ quociens naufragiũ pauit. quamq; p
ůritate sustinuit. quod adtũ celũ raptꝰ
quod in paradisum ductꝰ sit. corinthiis

narrat ut eorq; sensus a falsis p̃dicatoribus
auertat. ⁊ dum se innotesceret qualis ẽt.
illi euitiesceret. quos abeis cognouerat in
iquę uenerari Quod pfecti cum faciunt.
idest cum ꝓpias uirtutes loquũt. in hoc q̃q;
di omnipotentis imitatores sunt. qui lau
des suas hominibꝰ loquũt. ut ab hominibꝰ
agnoscãt; Nam cum scripturam suam p̃
dicat dicens. laudet te alienũ. ꝗ os tuũ
quomodo facit ipse qui phibet. S;
si uirtutes suas omnipotens dñs taceret. eum
nullus agnosceret. sicut nullus agnoscit
nullus amaret. si nullus amaret. nullus
ad uitam rediret. Unde p̃ psalmistam
de eo dicit, Uirtutem operum suorq; annũtia
bit ꝓplo suo. ut det illis hereditatẽ gen
tium. Uirtutes q̃ suas annũtiat. ñ ut lau
dibꝰ suis ipse pficiat. s; ut hii qui hunc ex
sua laude cognouerint. ad ꝓpetuã heredi
tatẽ uiuant. Iusti itaq; atq; pfecti ñ solum
cum uitiupationis sue ůba rep̃hendunt. s;
ꝗ iam cum uirtutes quas habent. infir
mis locũt. rep̃hensibiles non sunt. quia
puritam suam quã referunt. alioq; aias ad
uitam querunt. Dequibꝰ tamẽ sciendum
est. quia nũquã bona sua detegunt. n
eos ut diei. aut primoq; utilitas. aut
certe nimia necessitas cogat. Unde pau
lus aplꝰ cum uirtutes suas. quas haberet
corinthiis enumasset. adiunxit. Factꝰ
sum insipiens. uos me coegistis. Fit q̃ ali
quando ut necessitate conpulsi. in omis
que de se referunt. ñ alioq; utilitatem s;
suã requirunt. sicut beatꝰ iob facta sua
enumerat dicens. Oculis fui ceco. ꝗ pes claudo.